

Téma, Využití problematiky vlivu jaderné energetiky na životní prostředí ve výuce u nás a v Německu, jsem si zvolila především proto, že bydlím nedaleko Jaderné elektrárny Temelín. Od začátku bylo zajímavé sledovat, jak stavba pokračovala a jak se někteří lidé snažili svými protesty zabránit zahájení provozu. Nicméně v roce 2000 byl na prvním bloku zahájen zkušební provoz. Na gymnáziu v Českých Budějovicích, kde jsem studovala, jsme měli v rámci předmětu biologie možnost elektrárnu navštívit. To byl jeden pohled. Opačný názor nám studentům formou přednášky zprostředkoval ekologický aktivista z nejmenované organizace. Informoval nás o šetrnějším využívání alternativních zdrojů energie. Nedokázal však odpovědět na základní otázku, jak by nahradil energii vyráběnou v tepelných, jaderných a jiných elektrárnách, která škodí životnímu prostředí. Stále upřednostňoval vodní, solární a větrné elektrárny. Přestože naše paní profesorka biologie byla výborná učitelka, nic víc jsme se o využívání jaderné energie a radioaktivním záření nedozvěděli a ani ve fyzice jsme toto téma více do hloubky neprobírali. Chybělo nám například poučení, jak se chovat v případě jaderné havárie. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy 4. března 2003 vydalo pokyn, na jehož základě se do vzdělávacích programů přidalo téma Ochrana člověka za mimořádných událostí. V diplomové práci jsem se touto otázkou zabývala a snažila se vytvořit program, který by žáky blíže seznámil s tím, jak se v případě jaderné havárie chovat. Tato diplomová práce je více využitelná ve školách, v jejichž regionu se jaderná elektrárna nachází. Přesto se domnívám a zároveň doufám, že tomu tak nebude a vytvořené náměty pro žáky využijí i učitelé na školách v jiných místech České republiky.